

В період воєнних дій, волонтери допомагають збирати кошти, одяг, їжу, медикаменти на потреби Збройних Сил України, вимушено переміщених осіб, на проведення медичних операцій і т.д. Адаже, бажання допомогати нужденним стало найбільш розповсюдженою формою волонтерства. Потрібно сформуванати молоді значимість волонтерської роботи в житті суспільства, формувати духовну потребу допомагати, виховувати повагу до праці волонтерів, роз'яснювати молоді про можливий їх посильний внесок в допомогу людям і те, що є ще в житті речі більш цінні, ніж отримання матеріальної нагороди.

Отже, з вище викладеного можна зробити висновок, що через різноманітні волонтерські проекти молодь поступово включається в суспільне життя країни. Об'єднуючи молодь навколо різноманітних ідей, ми і показуємо наскільки волонтерство може розширити свідомість, дати можливість командної взаємодії, а у подальшому бути більш конкурентоспроможними при працевлаштуванні.

Список використаних джерел:

1. Соціологічне дослідження проведене Фондом «Демократичні ініціативи» ім. Ілька Кучеріва спільно з КМІС. URL : <http://dif.org.ua/ua/>.
2. Корнієвський О.А. Волонтерський рух: світовий досвід та українські громадянські практики. К. : НІСД, 2015. 36 с. URL: <http://niss.gov.ua/>.
3. Про волонтерську діяльність: Закон України від 19.04.2011 № 3236-VI URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3236-17#Text>.
4. URL: http://www.experts.in.ua/baza/analitic/index.php?ELEMENT_ID=73474.

ЗАЛУЧЕННЯ МОЛОДІ ДО ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИМИ ОСОБАМИ В ГРОМАДІ

Мартинюк Я.В., здобувачка вищої освіти ступеня доктора філософії,
Котелевець А.М., здобувачка вищої освіти ступеня доктора філософії
Київський університет імені Бориса Грінченка

Україна проживає нову віху історії – масштабну російсько-українську війну. Більша частина населення зазнала суттєвих потрясінь, переживань та негативного соціально-психологічного впливу. Українське суспільство звикає до нових реалій життя. У громадян по всій території України з'явилися нові потреби та можливості, нові цілі та прагнення. Відтак аби врятуватися від війни українці мусили покинути свої домівки та майно, вимушені були рятувати життя рідних та близьких. Багато громадян були змушені переселитися у безпечніші області України чи за кордон. З 2014 року увійшов в суспільний побут та став широко вживаним термін – внутрішньо переміщені особи. Після повномасштабного вторгнення життя у статусі ВПО випробувала значна частина українських сімей.

Внутрішньо переміщені особи (ВПО), за визначенням, Агентства ООН у справах біженців (УВКБ ООН) – це люди, які залишили свої домівки,

рятуючись від небезпеки, але не перетнули міжнародний кордон, а залишилися на території рідної країни. ВПО перебувають під законним захистом свого уряду й зберігають усі права та захист згідно з міжнародним законодавством з прав людини [1].

З 24 лютого 12 мільйонів українців були змушені покинути свої домівки. Майже 8 мільйонів вважаються внутрішньо переміщеними, ще приблизно 4 мільйони залишили Україну. Згідно з даними UNHCR оцінки внутрішньо переміщених осіб від 05 квітня 2022 року, 7.138.716 осіб вважаються внутрішньо переміщеними, найбільшу кількість ВПО розселено в центральній частині України, а саме у Вінницькій, Черкаській, Кіровоградській, Київській, та частково в Миколаївській, Херсонській та Одеській областях (2.698.435), трохи менша кількість внутрішньо переміщених осіб переселилася до західних регіонів, а саме у Рівненську, Хмельницьку, Волинську, Тернопільську та Львівську область (2.048.811), на східній Україні перемістилися (1.513.408) у Чернігівській, Сумській, Полтавській, Харківській, Луганській, Донецькій, Запорізькій та Дніпропетровській області. Найменшу кількість ВПО розселено у Закарпатській та Івано-Франківській (585.375) та в Чернівецькій (292.687) областях [1].

На нашу думку, завдяки спільним зусиллям трьох інституцій: громади, держави та волонтерів, відбувається підтримка та інтеграція в суспільство внутрішньо переміщених осіб, їх пристосування до нових умов життя.

Держава не залишає внутрішніх переселенців без підтримки, та всіляко підтримує їх, так в Україні запустили програму допомоги громадянам, які вимушено залишили свої будинки через бойові дії. Основними напрямками підтримки, за програмою є – грошова допомога, працевлаштування, та надання тимчасового житла [3]. Волонтерство є однією з основ громадянського суспільства, вважають Т. Лях та Т. Спіріна, без участі волонтерів важко уявити громадські організації й благодійність взагалі, без них унеможлиблюється якісний суспільний контроль за діями влади, громади та бізнесу [4, с. 25]. Саме молодь є рушійною силою волонтерського руху. Молоді люди допомагають вирішувати проблеми ВПО від евакуації до поселення у новому місці та забезпечення усім необхідним. На нашу думку, волонтерська діяльність щодо роботи з ВПО, має специфічні напрямки надання послуг. Розглянемо їх детальніше:

- збір та роздача гуманітарної допомоги (продуктових наборів, одягу, речей першої необхідності, лікарських препаратів);
- пошук життя та розселення ВПО;
- надання психологічних, юридичних та медичних послуг тощо.

На даний час є велика кількість волонтерських об'єднань, фондів та спілок, які підтримують внутрішньо переміщених осіб. Одна з таких є Волонтерське об'єднання «Кожен Може допомогти» надає допомогу та підтримує вимушених переселенців та тих, хто постраждав у зоні бойових дій [2].

На думку вчених Т. Лях та Т. Спіріної, волонтерська діяльність – це спосіб підтримки, піклування, надання допомоги членам громади (в тому числі внутрішньо переміщеним особам); взаємодії між людьми для спільного вироблення нових шляхів вирішення проблем, які виникають [4, с. 24].

Отже, за всю історію незалежної України, такого психологічного, емоційного та матеріального навантаження суспільство держави ще не зазнавало. Особливої підтримки потребують соціально незахищені верстви населення, однією з таких категорій є внутрішньо переміщені особи. Волонтерська діяльність, рушійною силою якої є молодь – це важливий інструмент в підтримці та наданні допомоги внутрішньо переміщеним особам.

Список використаних джерел:

1. *Внутрішньо переміщені особи (ВПО) - UNHCR Україна. UNHCR Україна.* URL: <https://www.unhcr.org/ua/idps-ua>.
2. *Волонтерські організації, які зараз працюють в Україні. finance.ua.* URL: <https://finance.ua/ua/saving/volonterskie-organizacii-v-ukraine>.
3. *Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб. Офіційний вебпортал парламенту України.* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1706-18#Text>.
4. *Lyakh T., Spirina T. Rozwój inicjatyw wolontariackich jako narzędzia aktywizacji zasobów ludzkich społeczności lokalnych. Aktualne problemy społeczne Ukrainy i Polski. Aspekty partnerstwa instytucji państwowych i organizacji pozarządowych: monografia. Red. nauk.: H. Bejger, O. Lisovets, S. Borysiuk. Chełm: Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Chełmie; Chełmskie Towarzystwo Naukowe, 2021. S. 22–30.*

ПРОБЛЕМАТИКА ЦЕНзуРИ В РАМКАХ ПОЛІТИКИ

Таранець Є.О., здобувач вищої освіти
Миколаївський національний аграрний університет

Для розкриття теми ми визначаємо поняття «цензура». Слово «цензура» походить від латинського слова «*ensor*», робота двох римлян, обов'язком яких був нагляд за суспільною поведінкою та мораллю, отже, «цензувати» те, як люди діяли. Цензура – це контроль за змістом і поширенням інформації з метою обмеження або недопущення її поширення. У широкому розумінні, цензура зазвичай притаманна владі, у більш вузькому – власнику підприємства чи організації [5]. Таким чином, звідси випливає нове поняття «політична цензура». Політична цензура існує тоді, коли уряд намагається приховати, підробити, спотворити або сфальсифікувати інформацію, яку отримують його громадяни, приховуючи або витісняючи політичні новини, які громадськість може отримати через інформаційні засоби. Зрозуміло, що за відсутності нейтральної та об'єктивної інформації люди не зможуть виступати проти уряду чи політичної партії. Цей термін також поширюється на систематичне придушення поглядів, які суперечать поглядам влади при владі. Крім того, уряд зазвичай володіє повноваженнями армії та таємної поліції та використовують їх можливості для забезпечення виконання журналістами волі влади, тобто